

solidarnost je naša snaga

Povodom Svetskog dana borbe protiv siromaštva i Evropskog dana borbe protiv trgovine ljudima

Žene u crnom su 17 oktobra 2015 godine, u parku kod Ekonomskog fakulteta, organizovale zajedno sa Antitrafiking centrom (ASTRA) i Autonomnim ženskim centrom, mirovnu akciju **Pletemo mreže solidarnosti i mira**, u znak solidarnosti sa ratnim izbeglicama i tražiocima azila.

Na akciji su bili istaknuti sledeći transparenti na arapskom, srpskom i engleskom jeziku:

Iako je bilo planirano da se akcija održi i u drugom parku, kod autobuske stanice, od toga se odustalo zbog informacije da tamo više nema niti jednog azilanta.

Park kod Ekonomskog fakulteta je bio ograđen, raskopan i delimično očišćen, a bilo je vidljivo veće prisustvo policije. Ostalo je svega nekoliko malih šatora i manji broj muškaraca. Nije bilo uopšte žena i dece.

Jedna od informacija dobijena u Infocentru je upućivala na to da je odluku o čišćenju parkova donela gradska vlast jer je hladno i tu više nije moguće spavati, te da su uvedeni autobusi koji ih voze od parka do centra za azil u Krnjači.

Kada su neke aktivistkinje pokušale da fotografišu neke od preostalih azilanata, bile su odbijene, što se ranije nije događalo.

Utvrđeno je da nije više bilo sirijskih izbeglica. Manji broj je bio iz Iraka, a većinom su bile etničke manjine iz Avganistana i to Tadžici. Njima je podeljena pomoć u hrani, kao i čarape, kape i šalovi koje su isplele aktivistkinje Mreže Žena u crnom Srbije i Crne Gore.

solidarnost je naša snaga

Posle akcije, u prostorijama Žena u crnom, organizovan je razgovor, u kome su učestvovalе aktivistkinje i aktivisti, koje/i su bile/i u parku. Većina učesnica/ka je izrazila zabrinutost zbog promene u tretmanu azilanata od strane vlasti.

Aktivistkinje iz organizacije ASTRA su isticale da iako zvanično azilanti nisu oterani, da je radovima u parku i dovođenjem policije stvorena takva atmosfera koja upućuje na to da nisu dobrodošli i da se tu ne mogu okupljati kako oni, tako i aktivisti civilnog društva.

Neke od aktivistkinja Žena u crnom su smatrale da je veoma važno da se azilanti i nadalje okupljaju u parkovima (i kada ne spavaju u njima), kao svagde u svetu. Tu oni mogu razmenjivati informacije, pomagati jedni drugima, razgovarati. Njihovim potpunim izmeštanjem postaju odsečeni od sveta i nepoželjni.

Izražavale su i bojazan zbog velikog broja maloletnika koji mogu biti meta svih vrsta eksploatacije. To su izbeglice koje su u najtežem položaju jer nemaju nikog i nisu imali sredstava da pobegnu ranije. Oni su najsiromašniji i postoji opasnost da nikada ne stignu do Evrope, a i ukoliko tamo i stignu nemaju kapacitet i sposobnost da se tamo izbore sa nedaćama.

Ukazivale su i na protivrečnost u tvrdnjama da su smešteni u prihvatnim centrima i, s druge strane, da su prihvatni centri iako imaju kapacitete, uglavnom poluprazni.

Podsetile su takođe i na ranije akcije, kada su se izbeglice/azilanti priključivali aktivistkinjama i aktivistima ŽuC-a, s njima razgovarali, zajedno crtali, plesali i radovali se.

U nastojanju da se bolje informišu o situaciji sa azilantima, učesnice/ci su se dogovorile/i:

- da se poseti prihvatni centar u Krnjači i utvrdi stanje, a potom održi akcija i podeli pomoć azilantima u tom centru, 31 oktobra (Žene u crnom);
- da se ide u Šid i Babsku (ASTRA sa grupom 484);
- da se poseti Preševo i tamošnji prihvatni centar (Žene u crnom);
- da se stalno prati situacija na terenu i da se postupa u skladu sa tom situacijom;
- da se načini spisak neophodnih stvari, kako bi pomoć bila efikasnija.

**Zabeležila: Snežana
Žene u crnom, Beograd**

